

RHODA

Rhoda måtte flygte

 DORTHE NIELSEN WILLIAM VEST-LILLESØE

Jeg har ikke boet her altid. Da jeg var lille, boede vi i en anden landsby. Den hed Wernyiol. Den ligger langt væk. Men så blev der krig. Vi var nødt til at flygte. Nu bor vi her i Lologo i min onkels hus, som du kan se på billedet. Vi har boet her i tre år. Jeg hedder Rhoda og er ni år. Jeg går i 1. klasse på skolen, der ligger lige ved siden af huset. Den hedder Sankt Andrea.

Jeg er rigtig glad for min skole. Her har jeg mange venner. Mit bedste fag er matematik. Det er jeg god til. Når jeg bliver stor, vil jeg gerne eje mit eget kontor. Så vil jeg arbejde der hver dag. Min onkel har et kontor i byen. Lige nu er skolen lukket, fordi der er ferie. Men vi går tit derover og leger.

En af mine bedste veninder hedder også Rhoda. Det er sjovt, at vi hedder det samme. Vi leger tit sammen. Vi kan lide at lege med vores tøjdyr. Vi sjipper også. Men det sjoveste er nok at lege kebe. Det gælder om at undgå at blive ramt af bolden. Hvis man bliver ramt, er man ude. Vi har selv lavet bolden af nogle sokker.

I min familie er vi min far og mor, min storebror Kwek og min storesøster Agaau. Hun er 20 år og har sin egen familie. Hun har et barn, som hedder Aleek. Hun er 1 ½ år og meget sød. Jeg kan godt passe hende. Lige nu er det kun Agaau, Aleek og mig, der er hjemme. De andre er til en fest. Vi har også en hund. Den hedder Junub. På vores sprog, dinka, betyder det "en der kommer fra syd." Junub er en god hund. Den passer på huset. Den er også god til at opdage rotter og skorpioner og jage dem væk.

Jeg hjælper tit min mor. Jeg henter vand og vasker op. Hvis vi mangler små ting, går jeg ned på markedet for at købe ind. Jeg er også med til at lave mad. Vi laver mest kisra – det er en slags pandekager, som vi laver af majs mel. Vi spiser det med en grøn sovs, som hedder gudura. Den er lavet af grønne blade. Det smager rigtig godt.

Jeg kan ikke huske så meget fra krigen. Min storesøster har fortalt, at det tog en hel måned for os at komme til Lologo. Vi kunne ikke tage noget med os. Ikke engang noget tøj. Vi måtte bare løbe af sted. Vi gik om natten og gemte os om dagen i krattet. Jeg var meget bange, når jeg hørte skud. På vejen så jeg også nogle døde mennesker med blod. Det var ikke rart. Min mor bar mig noget af vejen og trøstede mig.

I starten, da vi boede her, drømte jeg om krig. Jeg vågnede og troede, jeg hørte skud. Så rystede jeg over hele kroppen. Men det er gået over. Nu drømmer jeg heldigvis ikke mere om krigen.

Når der bliver fred, skal vi tilbage til vores gamle landsby. Det siger min søster. Men jeg kan også godt lide at være her sammen med mine veninder.

På hjemmesiden kan du se Rhoda og hendes venner sjippe og spille kebe, som er en slags stikbold. Du finder også en opskrift på de pandekager, som Rhoda fortæller om.

**HELEVERDENISKOLE.DK/
RHODA**

